

gen, ville bistanden i år 2000 være 240 mia. kr. højere end den faktiske bistand. Det understreger, at den besparelse, som regeringen foreslår, er ganske beskedent set i denne sammenhæng. Det altafgørende for den samlede indsats er, at de velstillede lande løfter i flok, og at der samtidig stilles større krav til ulandene, så bistanden bliver udnyttet effektivt.

Regeringens forslag til finanslov for år 2002 er vel at mærke kun et første skridt i retning af at fremtidssikre velfærden. Der er brug for flere initiativer; det understreges af Finansministeriets fremskrivning af den danske økonomi frem til år 2010. Den demografiske udvikling, hvor andelen af danskere i den erhvervsaktive alder falder, og antallet af ældre stiger, stiller store krav til den økonomiske politik. Den offentlige gæld og renteudgifterne skal nedbringes, så faldet i renteudgifter kan finansiere en del af de stigende udgifter til pension og ældrepleje.

Men det er samtidig nødvendigt at øge beskæftigelsen i den private sektor gennem en større arbejdsstyrke og en lavere strukturel ledighed. Det kræver initiativer, der øger gevinsten ved arbejde. Der er et stort behov for at gennemføre lettelse af personskatterne, der målbart sigter på at nedbringe skatten på den sidst tjente krone, så det bedre kan betale sig at arbejde. Lavere skatter på den sidst tjente krone er tvingende nødvendige for at bremse faldet i arbejdsudbuddet og for at tilpasse det danske skattesystem til forholdene i de omkringliggende lande.

Lavere personskat er således ikke kun til gavn for den enkelte, men også en del af løsningen på målsætningen om at øge arbejdsstyrken. Derfor er det glædeligt, at regeringen har gjort det til et succeskriterium, at der findes råderum til lettelse af personskatterne med virkning fra år 2004.

Mange lavtlønnede er fanget i en lavtlønsfælde, hvor den økonomiske gevinst ved at arbejde er meget lav. Der er således ca. 200.000 beskæftigede, der i alt tjener mindre end 500 kr. om måneden eller 4 kr. i timen ved at arbejde frem for at være på passiv forsørgelse.

Det tilsvarende problem gælder for mange dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, herunder flygtninge og indvandrere. Lavtlønsfælden er et problem, der realistisk set ikke kan løses gennem skattesystemet. Det er nødvendigt at se på indretningen af visse offentlige ydelser for de overførselsindkomstmotagere, der kun har le-

dighed som et problem, bl.a. ydelser til unge og flygtninge.

Der er også behov for at styrke kvalifikationer, særligt hos indvandrere og flygtninge fra mindre velstillede lande, så beskæftigelsesmulighederne for disse kan forbedres til gavn for samfundet og til gavn for dem selv.

Finansloven er et første skridt, der ændrer retningen og udstikker linjerne for udgifterne frem til år 2005, så der kan skabes råderum til de initiativer, der kan fremtidssikre velfærden de næste årtier.

På den baggrund vil Det Konservative Folkeparti opfordre Folketingets partier til at indgå konstruktivt i forhandlingerne med regeringen om finansloven for år 2002.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne spørge fru Gitte Seeberg, om hun vil give en forklaring på, hvad besparelserne på ulandsbistanden skal bruges til i de kommende år, for det lykkedes jo efter en 2-3 timers debat at få hr. Kristian Jensen fra Venstre til at erkende, at tilskuddet til sygehuse var en engangsforetagelse, mens besparelsen på ulandsbistanden er fortløbende. Hvilke overvejelser har regeringen gjort sig om brugen af besparelserne i de kommende år?

Kl. 16.10

Næste spørgsmål er: I forbindelse med de her råd og nævn og puljer, der har været omtalt så meget, ønsker Det Konservative Folkeparti, at man skal fokusere på kerneydelserne. Den børnekostpulje, der nu nedlægges, var den ikke tiltænkt netop den kerneydelse at sikre skolebørn både sund og økologisk kost? De overlades nu til den almindelige kommerialisering, til flødeboller og Coca-Cola som erstatning. Er det virkelig et udtryk for en sundhedspolitik, som Det Konservative Folkeparti kan støtte?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

De Konservatives ordfører, fru Gitte Seeberg, taler om, at regeringen står ved sit mod og talte om mod og vilje. Jeg synes, der er tale om hykleri og pinagtighed, fordi vi jo i september måned kunne opleve den konservative uddannelsesordfører, hr. Brian Mikkelsen, der nu er minister, stå herude på slotspladsen, træde op på handeldsskolelevernes talerstol og holde en fin tale, hvor han erklærede sin fulde støtte til deres krav